

Underofficerer, som afflediges, uagtet de tjene paa Capitulation, i nærværende Tilfælde vil kunne begrunde nogen Ret for de Paagældende til at fordre nogen midlertidig Understøttelse ved deres Afsted, saa har man dog ikke troet at burde foreslaae, at de Reserveofficerer, som ikke ønske at indgaae paa de foranførte Betingelser, skulde afflediges uden en saadan Understøttelse, idet Mange af dem, som gives et saadant Valg, vilde ved deres Afstedigelse være uden al Indtægt, indtil de kunne bryde sig en ny Levevei, og man derfor let vilde kunne paadrage sig Skin af at ville udøve en indirecte Tvang mod dem til at modtage de foreslaaede Betingelser, hvis ingen midlertidig Understøttelse tilskodes dem. De maatte desuden synes ligesaa kompetente til at erholde en saadan, som de civil-militaire Embedsmænd og Betjente, for hvem en lignende Understøttelse er foreslaaet under § 6.

Men en Undtagelse fra de her omhandlede Regler, troer man dog at burde gjøres med Hensyn til de Reserveofficerer, som ved Krigens Udbrud i 1848 vare faste Underofficerer i Armeen, og fra denne Stilling ere under Krigen forfremmede til Officerer. Billigheden synes nemlig i den Grad at tale for, at der paa extraordinair Raade sørges for de heromhandlede Reserveofficerer, at man ikke veed bedre, end at beholde dem foreløbigt stadigt til Tjeneste, indtil de i andet Embede kunne forstafes en idetmindste ligesaa stor Indtægt som den, de nu have. De fleste af disse Officerer ere ældre Mænd, ofte med stor Familie, og skulde man tildele dem bedre Vilkaar end dem, der foran i Almindelighed ere omhandlede for de Reserveofficerer, der ønskes fremdeles til Disposition, saa vilde Forskjellen derimellem og den Gage m. v., de som Tjenstgjørende vilde være berettigede til, være saa ringe, at det maa ansees fordeeltigere at beholde dem til Tjeneste. Med Hensyn derhos til, at de vedblivende skulle staae i Armeen som Reserveofficerer, og at disse Officerer ikke efter Pensionens loven af 5te Januar d. A. ere berettigede til Pension som Kongelige Embedsmænd, har man troet for dem at burde andrage paa en udtrykkelig Bestemmelse om, at de, hvis de for Svagelighed eller af anden utilregnelig Aarsag

maatte blive indstillede til Afsted, før de erholdt noget andet fast Embede, skulde være pensionsberettigede efter Loven for de militaire Underklassers Pensionering af 9de April d. A., idet deres Tjeneste som Reserveofficerer skulde be- regnes som hørende til 1ste Klasse efter bemeldte Lov, og hvert Krigsjaar regnes for 2 Aar.

Rigsdagens Folkething har iøvrigt ved Forhandlingerne paa forrige Session om denne Gjenstand gjort opmærksom paa, og Krigsmi- nisteriet kan ikke Andet end deri være enig, at der, foruden Reserveofficererne findes endeel andre Personer, som have været i Krigsbesty- relsens Tjeneste i de forløbne Krigsjaar, og som det i Anledning af deres Demission kunde synes passende at sørge Noget for. Til denne Klasse maae henregnes de under Krigen mid- lertidigt til Tjeneste antagne Læger, Dyrlæger, Intendantur-Embedsmænd og Betjente, Regu- skabsførere m. Fl., der ikke have eller have haft nogen fast Ansættelse under Landmilitairetaten, og som enten allerede ere affledigede eller vilde blive det efterhaanden som deres Tjeneste ikke længere behøves.

Ved Krigens Ophør var til Udsørelsen af de forskellige civil-militaire Forretninger an- tagne uden fast Ansættelse under Landmilitair- Staten:

a. ved Armeens Lægecorps:

113 Personer, hvoraf
13 som Overlæger,
90 " Underlæger og Assistenten,
5 " Lægehjælpere og
5 " Apothekere;

b. som Dyrlæger:

30 Personer;

c. ved Felt- og Localintendanturerne:

121 Personer, hvoraf
1 som Intendant,
5 " Hjælpeintendanten,
2 " Regnskabsførere,
1 " Kassierer,
17 " Fuldmægtige eller Forval-
tere af 1ste Klasse,
33 " — — — af 2den Klasse,
8 " — — — af 3die Klasse,